

Full Dominical

BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

18 de desembre de 2022

FULL EXTRA

NADAL 2022 - CÀRITAS
BISBAT DE SANT FELIU DE LLOBREGAT

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

«Només l'amor ho il·lumina tot»

per **Mons. Agustí Cortés Soriano**, bisbe de Sant Feliu de Llobregat

L'amor és llum, potser l'única llum. D'aquí el nostre somni: en veure el miler de punts de llum que per Nadal guarnixen les nostres ciutats, voldríem que cadascú d'ells esdevinguéssim punts d'amor.

Ja sabem que una cosa és la lluentor i altra el ser autèntic. No tot el que brilla és or, així com no tot el que brilla és amor. Perquè l'amor no consisteix en allò que fem —gestos i obres que apareixen en les estadístiques i memòries— sinó en el que vivim interiorment. En aquest sentit ens consolem pensant que hi ha molts punts d'amor que no brillen i que romanen amagats, només a la vista de Déu i de la pròpia consciència. També aquests brillen i il·lumina, encara que en el món de l'Esperit, més real que el món que veiem.

Només en Déu hi ha una identificació perfecta entre l'ésser i l'acció: fer obres d'amor i ésser amor, il·luminar i ésser llum. Si ens fixem en la 1a Carta de Sant Joan, trobem que el mateix que escrivia «Déu és llum i en Ell no hi ha foscor de cap mena» (1Jn 1,5) afegia més endavant que «l'amor ve de Déu... (perquè) Déu és amor» (1Jn 4,7.16).

Allò més meravellós és que aquesta llum-amor se'ns ha ofert a cadascú, com cridant a la porta, per tal de fer-hi estada, regalar-nos el do de la fe i, amb la fe, l'alegria i la claredat, per esdevenir nosaltres també portadors de la mateixa llum. Se'ns va aparèixer de la manera més escaient: en pobresa, trencant el silenci i la foscor de la nit. No tots la varen rebre ni la reben, perquè no entenen que des d'un lloc tan oblidat i senzill es pogués il·luminar el món.

Càritas Diocesana és un veritable generador de llum. Càritas ve de Déu llum i amor. Perquè la Caritat ve de Déu mitjançant la comunitat dels qui hi creieren i reberen la llum. Beneïm Déu, perquè gràcies a Càritas la nostra foscor no és tan negra.

Beneïts els qui han cregut i segueixen il·luminant dia rere dia aquest món, fent operativa la seva fe en obres d'amor. «Jo soc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques» (Jn 8,12); «Vosaltres sou la llum del món. No es pot amagar una ciutat posada a dalt d'una muntanya» (Mt 5,14).

Felicitats.

NOMÉS L'AMOR HO IL·LUMINA TOT

Ha aparegut la
bondat de Déu i el seu
Amor a la humanitat.

Fes un donatiu
www.caritassantfeliu.cat
BIZUM: 00526
ES65 2100 5000 5802 0004 2738

Caritas
Diocesana de
Sant Feliu de Llobregat

El cost d'una vida digna

per **Francesc Arnàez Bertran**

Responsable de Comunicació i Sensibilització de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Tots just quan una part molt important de la nostra societat encara intentava refer-se de les ferides obertes, fruit de la pandèmia, s'han vist obligades a afrontar una nova crisi, aquesta vegada de tipus inflacionària derivada sobretot de la guerra d'Ucraïna. Totes les persones hem vist com els rebuts augmenten i com s'ha encarat el cost de la vida, que dificulten cada cop més poder omplir la nevera o pagar les factures.

La Fundació FOESSA, en el seu darrer estudi *El cost de la vida i les estratègies familiars per abordar-lo* presentat el passat mes de novembre, afirmava que després d'aquest nou impacte, 3 de cada 10 llars tant a Catalunya com a la resta de l'Estat, no disposen d'un pressupost que garanteixi unes condicions de vida dignes.

Aquest estudi de FOESSA, la fundació vinculada a Càritas, proposa la construcció d'un pressupost de referència per a poder tenir unes condicions de vida dignes. És a dir, s'ha intentat crear un sistema de mesura complementari, que no tingui només en compte els ingressos, sinó que els associï a les despeses necessàries per a cobrir les necessitats més bàsiques que pot tenir una llar, que en definitiva no és altra cosa que garantir els drets més bàsics de les persones. En un context inflacionari com l'actual, on el cost de la vida cada cop és més elevat, pren tot el sentit poder tenir en compte el cost de cobrir aquestes necessitats, i adaptar-lo a les especificitats i característiques de cada tipus de llar, i no definir la pobresa de manera abstracta atenent únicament als ingressos de les persones.

Aquest indicador, en que també hi està treballant la UE, contempla l'accés a l'alimentació, a l'habitatge, subministraments, accés a internet, l'accés a drets com l'educació, l'oci, l'atenció sanitària, l'a-

tenció a situacions de dependència, en definitiva totes aquelles partides necessàries perquè qualsevol persona pugui viure en condicions de vida dignes.

Aquesta aproximació que fa l'estudi a les necessitats reals de les llars, posa de manifest que el 31,5% de les llars a Espanya viuen amb ingressos inferiors al 85% del seu pressupost de referència, que per exemple per una llar unipersonal a Barce-

lona seria no arribar als 1.400 € mensuals enfront dels 1.000 € per una llar de Càceres. A part del lloc de residència, el fet de tenir menors i adolescents a càrrec també fa més asfixiant aquesta realitat, que conjuntament amb el fet de viure de rellotger, la presència de persones amb discapacitat o dependència, l'existència de deutes o la desocupació d'alguns dels seus membres, ens dibuixen el perfil de les llars en situació de major vulnerabilitat. Situació més greu encara en les llars encapçalades per dones soles, on es posa de manifest la presència encara punyent de la bretxa de gènere.

Igual que va succeir en la crisi de 2008 i més recentment amb la de la Covid-19, les famílies que ja havien esgotat el matalàs de recursos, han hagut d'assumir diverses estratègies per afrontar la pèrdua de capacitat econòmica. Set de cada deu llars vulnerables han renunciat o han reduït les despeses en roba i calçat i gairebé la meitat han retallat el pressupost familiar en alimentació (3 milions de llars). La llum o el gas són despeses ineludibles, sobretot si la llar integra menors d'edat o persones dependents. Tot i això, sis de cada deu llars han reduït el consum d'electricitat, aigua o calefacció, i un 22% ha demanat ajudes per pagar els seus subministraments.

Davant d'aquesta situació, Càritas considera necessari que les polítiques públiques abordin la pobresa i la desigualtat des d'una doble perspectiva: rescatant les famílies que estan patint més, però també perfeccionant el sistema de protecció social a llarg termini. Apel·lem a una major justícia social i a treballar pel bé comú començant pels sectors més vulnerables de la societat.

Llar Sant Llorenç

per **Francesc Arnàez Bertran**

Responsable de Comunicació i Sensibilització de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

Quan des de Càritas interpelem a les administracions i la societat en general a abordar el problema de les desigualtats posant la mirada en les persones, no fem altra cosa que posar l'accent en aquelles injustícies que priven a aquestes persones en situació d'exclusió, d'accedir a l'exercici dels drets més fonamentals.

No ens pot passar per alt que l'accés a un habitatge digne, és sovint la porta d'entrada a l'exercici de molts altres drets, com disposar d'un espai segur i a la intimitat, tenir accés a la higiene i la sanitat, accés a un treball digne, etc... Segons dades de l'Informe FOESSA sobre exclusió i desenvolupament social a Catalunya 2022, **una de cada quatre famílies pateix exclusió residencial.**

Les persones que són al carrer i les que van d'allotjament en allotjament són la cara més coneguda del sensellarisme. Tot i això, les persones que viuen en barraques, caravanes, en assentaments o en habitatges cedits són també la part més invisible d'aquest fenomen.

El moment actual fruit de les conseqüències postpandèmia i de la inflació pel conflicte d'Ucraïna, ha agreujat les dificultats per a moltes famílies de poder accedir a un habitatge digne. Des de Càritas Diocesana hem pogut observar com aquest 2022, l'import de les ajudes per pagar habitacions rellogades augmentava en un 58% respecte el 2021. Això suposa un pas enrere per a moltes persones que no poden mantenir el seu habitatge i es veuen obligades a passar a habitacions rellogades, per tant a viure en infrahabitatges que no els garanteixen unes condicions de vida dignes.

Per tant, és una prioritat per a Càritas dedicar esforços i recursos a l'atenció i la cura de les persones, per ajudar-les a recuperar espais de dignitat, drets i afecte, per això el 2021 es van posar en marxa diversos recursos habitacionals i residencials, la Llar Iris a Sant Vicenç dels Horts i la Llar el Llimoner a Vilanova i la Geltrú. El 2021 es van beneficiar 66 persones dels 10 pisos compartits dels que disposa Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, 172 persones dels 52 pisos socials i 269 persones van passar pel Centre d'Acollida Abraham de Vilafranca del Penedès.

Aquest 2022 s'ha posat en marxa un nou pis compartit a Sant Feliu de Llobregat per a dones soles o dones amb fills, la Llar Sant Llorenç. Es tracta del tercer equipament residencial, juntament amb el pis compartit de Sant Climent de Llobregat i la Llar Magdalena Bonamich de Molins de Rei, destinat a mares soles i amb fills, perquè ens trobem novament amb aquesta realitat de doble discriminació que pateixen les dones en situació de sense llar, pel fet de no poder accedir a un habitatge i pel fet de ser dona. En aquests habitatges compartits, les mares troben un acompanyament, suport en la cobertura de necessitats bàsiques, orientació i, en definitiva, tot allò que suposa una llar.

Ens preocupa veure com darrerament, famílies amb infants amb malalties greus o discapacitats,

per una trava administrativa com és el fet de no disposar d'una situació regular, acaben en els nostres equipaments, perquè no troben alternatives ni accés a recursos o drets que haurien de tenir garantits.

Càritas fa temps que treballa perquè no es discrimini les persones més vulnerables en el seu dret

a comptar amb un habitatge digne, insisteix en la necessitat d'abordar «com més aviat millor —per part de l'Administració, també l'estatal— la inexistència d'un parc públic d'habitatge social/d'emergència per a persones i famílies en situació de sense sostre i sense habitatge a l'Estat espanyol».

Siguem Llum

 per **Ramon E. Carbonell Pujol**

Director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat

La llum com a signe d'esperança, com allò necessari per saber per on fer camí, és també el símbol de les coses bones que podem descobrir cada dia. On hi ha llum hi ha vida! El repte en el nostre dia des de l'atenció a les persones que menys poden, que són descartades, que han perdut l'esperança, és poder ser llum, senyal inequívoc que cadascú trobarà el seu camí, la seva oportunitat i podrà deixar enrere la foscor vital que provoca el desànim i la desesperança.

Pels cristians, per tots i totes els que formem Càritas o us en sentiu part des de les comunitats parroquials, és ser aquesta llum que no té altra font ni combustible per ser ben viva que l'amor incondicional als altres. L'amor és, en definitiva, el que permet projectar esperança per seguir endavant i superar dificultats. La gran sort que crec que tenim com a gran família és que som molts els que fem arribar aquesta llum arreu. Penso també que en certa manera hi estem obligats. Desitjo que Nadal sigui un temps ple on l'amor il·lumini casa vostra. Com els pastors de la postal de Nadal d'enguany, regal bonic de l'Elisabeth Grau Homs, frissem contents per ajudar-nos a tocar l'estel que il·lumina a tothom. Molt bon Nadal!

**SOM
EL QUE
DO
NEM**

**SOM
AMOR.**

Fes-te soci:
www.caritassantfeliu.cat
 93 652 57 70

Pots fer un donatiu:
 ES06 1491 0001 2130 0011 3288
 ES65 2100 5000 5802 0004 2738
 Codi Bizum: 00526